

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

05 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Elena Covalenco, Liliana Catan,
Ion Guzun,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursul ordinar împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 septembrie 2015, declarat de avocatul Nicolae Guminiuk, în numele inculpaților

Poperecinii Alexandru Nicolae, născut la 03 iulie 1983, originar și locuitor al or. Teleneshti, str. Boris Glavan 29, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale;

Caziuc Vasile Dumitru, născut la 18 mai 1950 în s. Prepeleța, r-nul Sîngerei, locuitor al or. Teleneshti, str. Renașterii 77, ap. 19, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale.

Termenul de examinare,
în instanța de fond: 20.03.2012 – 12.12.2013,
în instanța de apel: 14.01.2014 – 23.09.2015,
în instanța de recurs: 22.12.2015– 05.04.2016.

Asupra recursului menționat, Colegiul penal lărgit,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Sîngerei din 12 decembrie 2013, procesul penal în privința lui Poperecinii Alexandru și Caziuc Vasile pe **art. 187 alin. (2) lit. b)** Cod penal a fost încetat, din motivul că **există circumstanțe care condiționează tragerea la răspundere penală a inculpatului.**

2. Instanța de fond a constatat că inculpații Poperecinii A. și Caziuc V. **sunt învinuiți** că la 18 noiembrie 2010, orele 21.00, aflându-se în barul ÎI ”V. Caziuc”, situat în or. Teleneshti, str. V. Alecsandri, care se află în proprietatea și gestionarea lui Caziuc V., s-a apropiat de Cozlova A., a acostat-o, apoi din intenții huliganice, în afara barului a inițiat o ceartă cu Varvarici I., adresându-se cu cuvinte

necenzurate. Mai apoi, printr-un apel telefonic, l-a chemat pe ginerele său, Poperecinii A., care venind la fața locului, împreună cu Caziuc V. și cu alte persoane necunoscute, toți fiind în stare de ebrietate, continuând cearta, au încercat să-l lovească pe Varvarici I., însă nu le-a reușit, iar Poperecinii A. l-a lovit de câteva ori cu pumnul în față pe Varvarici I., cauzându-i ultimului, conform rezultatului expertizei medico-legale nr. 62 D din 07.04.2011, leziuni corporale sub formă de traumatism cranio-cerebral acut, închis, comoție cerebrală, astigmatism posttraumatic, contuzie a țesuturilor moi ale capului și a feței, care după criteriul dereglării sănătății de scurtă durată se califică ca leziuni corporale ușoare. În același moment, Caziuc V. a aplicat violență fizică față de Cozlova A., aceasta fiind împinsă jos și fiindu-i cauzată durere fizică.

Organul de urmărire penală a încadrat acțiunile inculpaților în baza **art. 287 alin. (2) lit. b)** Cod penal.

Totodată, este înaintată acțiunea civilă în mărime de 28.000 lei.

Instanța a statuat încălcarea dreptului persoanei de a nu fi supus repetat urmăririi penale sau judecat de mai multe ori pentru aceeași faptă, principiu garantat de art. 4 al Protocolului CEDO și reglementat de art. 21 din Constituția RM, art. 7 Cod penal, art. 22 Cod de procedură penală și Hotărârea Curții Constituționale a RM nr. 26 din 23.11.2010.

Astfel, prin decizia agentului constatator al CPR Telenești S. Spancioc, inculpatul Caziuc V. a fost recunoscut vinovat în săvârșirea contravenției prevăzute de art. 78 alin. (3) Cod contravențional, pentru faptul că la 18.11.2010, în jurul orei 21.30, în stradă, în preajma magazinului propriu, i-a aplicat lui Varvarici I. lovituri cu pumnul, provocându-i leziuni corporale ușoare, cu dereglarea sănătății de scurtă durată, fiindu-i aplicată amendă în mărime de 50 u.c., care a fost achitată de către inculpat.

Necătând că inculpatul Caziuc V. a fost condamnat pentru aceleași fapte din 18.11.2010, prin ordonanța procurorului în Procuratura Bălți N. Sîrbu din 29.07.2011, Caziuc V. a fost pus sub învinuire în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, fiind încălcate prevederile art. 4 al Protocolului CEDO, art. 7 Cod penal, art. 22 Cod de procedură penală.

Mai mult, potrivit art. 63 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, Poperecinii A. și Caziuc V. nu puteau fi menținuți în calitate de bănuți mai mult de 3 luni, iar cu acordul Procurorului general ori adjuncților săi, mai mult de 6 luni.

Astfel, la 21.04.2011, Poperecinii A. și Caziuc V. au fost recunoscuți în calitate de bănuți pentru huliganismul comis la 18.11.2010.

Prin ordonanța procurorului în Procuratura Bălți, N. Sîrbu, din 29.07.2011 – Caziuc V., iar la 02.08.2011 – Poperecinii A., au fost puși sub învinuire în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, după expirarea termenului de 3 luni de menținere în calitate de bănuți.

Conform prevederilor art. 63 alin. (2) pct. 3 Cod de procedură penală, după expirarea a 3 luni de la recunoașterea în calitate de bănuți a lui Poperecinii A. și Caziuc V., adică la 21.07.2011, organul de urmărire penală urma, în mod obligatoriu, să dispună scoaterea lor de sub urmărire penală din motivul expirării termenului de menținere în calitate de bănuți, ori cu acordul Procurorului general,

să le fie prelungit termenul aflării acestora în calitate de bănuți, acțiuni ce nu au fost efectuate pe caz.

Deci, procurorul a încălcat prevederile art. 63 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, fapt ce contravine art. 22 alin. (1) Cod de procedură penală, care stipulează că nimeni nu poate fi urmărit de organele de urmărire penală, judecat sau pedepsit de instanța judecătorească de mai multe ori pentru aceeași faptă.

Or, art. 6 pct. 44 Cod de procedură penală indică, expres, că viciul fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată este încălcarea esențială a drepturilor și libertăților inculpaților Poperecinii A. și Caziuc V. la un proces echitabil, garantat de CEDO.

Totodată, instanța a indicat că nefiind prezentate probe ce ar stabili suma despăgubirilor, admite în principiu, acțiunea civilă, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se expună instanța civilă.

3. Avocatul Igor Dorfman, a declarat apel, în numele părții vătămate Varvarici I., solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpații să fie condamnați în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, fiind admisă acțiunea civilă. în mărime de 15.000 lei.

Apelantul a indicat că, potrivit declarațiilor părții vătămate Varvarici I., el a fost lovit de inculpatul Poperecinii A., acțiunile căruia au fost susținute de către Caziuc V.

Or, în aceste circumstanțe nu pot fi luate în considerație cele expuse în sentință, că inculpații nu pot fi supuși răspunderii duble pentru aceeași faptă.

Totodată, răspunderii contravenționale a fost suspus doar Caziuc V., care, după cum s-a constatat, din intenții huliganice, a admis acțiuni violente în privința unei alte persoane, adică a lui Cozlova A.

Mai mult, prin sentință s-a dispus încetarea procesului penal în privința lui Poperecinii A. și Caziuc V. pe faptul comiterii de către aceștia a infracțiunii prevăzută de **art. 187 alin. (2) lit. b)** Cod penal, adică comiterea jafului, inculpații fiind acuzați de săvârșirea infracțiunii prevăzută de **art. 287 alin. (2) lit. b)** Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 septembrie 2015, apelul a fost admis, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre.

Poperecinii A. și Caziuc V. au fost condamnați în baza art. 287 alin. (2) lit. b), 90 Cod penal la câte 1 an închisoare fiecare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 1 an.

Acțiunea civilă înaintată de Varvarici I. și Cozlov A. a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se expună instanța civilă.

Instanța de apel a constatat că la 18 noiembrie 2010, aproximativ orele 21.00, inculpatul Poperecinii A., aflându-se într-un loc public, și anume în preajma unității comerciale I.I. "V. Caziuc", care fiind proprietate și gestionată de socrul său, Caziuc V., știind că unitatea comercială este permanent accesibilă publicului, iar în incinta ei se aflau mai multe persoane, dându-și seama că prin acțiunile sale încalcă grosolan ordinea publică, tulburând liniștea persoanelor aflate în preajmă, **în rezultatul unei înțelegeri prealabile și împreună cu Caziuc V., și alte două**

persoane necunoscute, din intenții huliganice, fără careva motiv, au inițiat o certă cu Varvarici I. și Cozlov A., exprimându-se cu cuvinte necenzurate, conflictul trecând ulterior în bătaie, în cadrul căreia Caziuc V., fiind în stare de ebrietate alcoolică a întreprins mai multe încercări de a-l lovi pe Varvarici I., fapt care însă nu i-a reușit. La rândul său, Poperecinii A. a aplicat violență fizică față de Varvarici I., aplicându-i câteva lovituri cu pumnul peste față, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 62D din 07.04.2011 leziuni corporale sub formă de traumatism cranio-cerebral acut, închis, comoție cerebrală, astigmatism posttraumatic, contuzie a țesuturilor moi ale capului și a feței, care după criteriul dereglării sănătății de scurtă durată se califică ca leziuni corporale ușoare.

Inculpatul Caziuc V., la 18 noiembrie 2010, aproximativ orele 21.00, aflându-se într-un loc public, și anume în preajma unității comerciale Î.I. "V. Caziuc", fiind proprietate și gestionată de el, știind că unitatea comercială este permanent accesibilă publicului, iar în incinta ei se aflau mai multe persoane, dându-și seama că prin acțiunile sale încalcă grosolan ordinea publică, tulburând liniștea persoanelor aflate în preajmă, s-a apropiat de Cozlov A., care a intrat în unitatea comercială Î.I. "V. Caziuc" pentru a face cumpărături, a acostat-o și, ieșind afară, din intenții huliganice, fără careva motiv, a inițiat o ceartă cu Varvarici I., exprimându-se în adresa lui și a lui Cozlov A. cu cuvinte necenzurate. Ulterior, printr-un apel telefonic, l-a chemat pe ginerele său, *Poperecinii A.* și *în rezultatul unei înțelegeri prealabile și împreună cu ultimul și cu alte două persoane necunoscute*, au continuat cearta, conflictul trecând ulterior în bătaie, în cadrul căreia Caziuc V., fiind în stare de ebrietate alcoolică *a întreprins mai multe încercări de a-l lovi pe Varvarici I., fapt care însă nu i-a reușit. La rândul său, Poperecinii A. a aplicat violență fizică față de Varvarici I., aplicându-i câteva lovituri cu pumnul peste față, cauzându-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 62D din 07.04.2011*, leziuni corporale sub formă de traumatism cranio-cerebral acut, închis, comoție cerebrală, astigmatism posttraumatic, contuzie a țesuturilor moi ale capului și a feței, care după criteriul dereglării sănătății de scurtă durată se califică ca *leziuni corporale ușoare*. Totodată, Caziuc V. a aplicat violență fizică față de Cozlov A., care întreprindea măsuri de a-l apăra pe Varvarici I., ca urmare fiind împinsă jos, fiindu-i cauzată durere fizică.

Instanța de apel a reținut că, în dispozitivul sentinței a fost indicat greșit *art. 187 alin. (2) lit. b)* Cod penal.

Probele administrate au demonstrat vinovăția inculpaților, acțiunile lor urmând a fi încadrate în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, ca *huliganismul*, adică acțiuni intenționate, care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism și obrăznicie deosebită, *acțiuni comise de două sau mai multe persoane*.

Atât inculpații, cât și apărătorii, considerându-se afectați într-un drept prevăzut de lege, nu au contestat acțiunile organului de urmărire penală în modul și termenul prevăzut de lege. La finisarea urmăririi penale și luarea de cunoștință cu materialele cauzei, la fel nu au avut nici o obiecție asupra actelor, prezumându-se că au acceptat situația dată.

Instanța de fond neîntemeiat a concluzionat referitor la încălcarea art. 4 al Protocolului 7 al CEDO, că prin decizia agentului constator din 09.03.201, Caziuc V. a fost sancționat în baza art. 78 alin. (3) Cod contravențional cu amendă în mărime de 50 unități convenționale pentru faptul că, la data de 18.11.2010, în jurul orelor 21.20, în stradă, în preajma magazinului propriu, i-a aplicat lovituri cu pumnul lui Varvarici I., provocându-i leziuni ușoare, cu dereglarea sănătății de scurtă durată, pe când **în învinuirea adusă, acestuia nu i se incriminează aplicarea violenței fizice față de Varvarici I.**

Totodată, și Varvarici I. a fost sancționat în baza art. 78 alin. (3) Cod contravențional.

Conflictul din 18.11.2010, a apărut inițial între părțile vătămate și Caziuc V. Ulterior, în procesul conflictului **s-a implicat și Poperecinii A., care l-a lovit pe Varvarici I., iar acțiunile acestuia au fost susținute de Caziuc V.,** care, încălcând ordinea publică, a împins-o pe Cozlov A., ca urmare ultima a căzut jos, fiindu-i cauzată durere fizică.

În asemenea circumstanțe nu pot fi luate în considerație cele expuse în sentință, precum că inculpatul Caziuc V. a fost supus unei răspunderi duble pentru aceeași faptă.

Astfel, Caziuc V. nu a contestat decizia de sancționare, a achitat amenda, fiind prezumat că a acceptat situația dată, iar pentru acțiunile violente în privința lui Cozlov A. și intențiile huliganice, el urmează a fi sancționat penal.

Deci, **inculpații au încălcat regulile de comportament, care s-au manifestat prin acte de violență în privința părților vătămate, cu cauzarea vătămarilor corporale ușoare cu dereglarea sănătății pe un termen de până la 21 zile și respectiv, dureri fizice și, după gradul pericolului social al faptelor comise, acestea urmează a fi calificate ca o infracțiune.**

5. Avocatul Nicolae Guminiuk, a declarat recurs ordinar în numele inculpaților, în care solicită casarea acestei decizii și menținerea sentinței.

Recurentul a invocat că anterior, Caziuc V. a fost atras la răspundere contravențională definitiv și irevocabil, prin aceeași decizie lui Poperecinii A., fiindu-i atribuită calitatea de martor, fără a i se stabili vina, iar condamnarea lor duce la încălcarea art. 4 al Protocolului 7 al CEDO.

Potrivit deciziei instanței de apel, Caziuc V. a comis o contravenție, apoi o crimă, nefiind clar care acțiuni ale acestuia constituie partea obiectivă a contravenției și care a infracțiunii.

Totodată, până la moment, Procurorul General nu a anulat ordonanța adjunctului procurorului raionului Telenești, N. Burduja, din 04.02.2011, de pornire a procesului contravențional.

Astfel, au fost încălcate prevederile art. 22 Cod de procedură penală, care indică că nimeni nu poate fi urmărit de organele de urmărire penală, condamnat de mai multe ori pentru aceeași faptă.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală.

6. Judecând recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 11) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul, când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, când persoana condamnată a fost judecată anterior în mod definitiv pentru aceeași faptă. Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, dar fără a agrava situația inculpatului.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit atestă că instanțele de fond și de apel au comis următoarele erori de drept.

În primul rând, conform art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Conform jurisprudenței naționale, sentința trebuie să corespundă atât după formă, cât și după conținut cerințelor art. 384-397 Cod de procedură penală, sentința se expune în mod consecvent, astfel ca noua situație să decurgă din cea anterioară și să aibă legătură logică cu ea, excluzându-se folosirea formulărilor inexacte (*Hotărârea Plenului CSJ nr. 22 din 12.12.2005 privind sentința judecătorească, pct. 3.*).

În pofida acestor prescripții legale, potrivit descriptivului și dispozitivului sentinței, instanța de fond a constatat că inculpații **sunt învinuiți** în baza **art. 287 alin. (2) lit. b)** Cod penal, dar a încetat procesul penal pe **art. 187 alin. (2) lit. b)** Cod penal, adică pe un articol neincriminat inculpaților prin rechizitoriu.

Mai mult, soluția din dispozitiv este una absolut neclară. Or, instanța a concluzionat că **există circumstanțe care condiționează tragerea la răspundere penală a inculpatului**, însă în mod divergent și neîntemeiat a încetat procesul penal (*pct. 1. și 2. din decizie*).

Deci, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile legale și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea acesteia contrazicând dispozitivul hotărârii.

În al doilea rând, potrivit art. 414 alin. (1), (2) și (6) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal, nefiind în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal. Conform art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător. În corespundere cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției date. Potrivit art. 385

alin. (1) pct. 1)-4) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea, dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni. Conform art. 22 alin. (1) Cod de procedură penală și art. 7 alin. (2) Cod penal, nimeni nu poate fi supus de două ori urmării penale și pedepsei penale pentru una și aceeași faptă. În corespundere cu art. 391 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, sentința de încetare a procesului penal se adoptă dacă există o hotărâre a organului de urmărire penală asupra aceleiași persoane pentru aceeași faptă de încetare a urmării penale, de scoatere a persoanei de sub urmărire penală sau de clasare a procesului penal. Conform art. 467 alin. (1) Cod de procedură penală, ordonanțele procurorului privind încetarea urmării penale sunt obligatorii pentru toate persoanele fizice și juridice din țară și au putere executorie pe întregul teritoriu al Republicii Moldova.

Conform jurisprudenței național, chestiunile de fapt asupra cărora trebuie să se pronunțe instanța de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări, Chestiunile de drept pe care urmează să le soluționeze instanța de apel sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă normele de drept procesual și penal au fost corect aplicate. În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărârea instanței de fond urmează a fi desființată, cu rejudecarea cauzei (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 12.12.2005, nr.22 Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel*).

Hotărârea trebuie să corespundă atât după formă, cât și după conținut cerințelor art. 384-397 Cod de procedură penală, fiind expusă în mod consecvent, astfel ca noua situație să decurgă din cea anterioară și să aibă legătură logică cu ea, excluzându-se folosirea formulărilor inexacte (*Hotărârea Plenului CSJ nr. 22 din 12.12.2005 privind sentința judecătorească, pct. 3.*).

Însă, instanța de apel nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, corect concluzionând că sentința este ilegală și neîntemeiată, potrivit descriptivului deciziei contestate, rejudecând cauza (*pct. 4. din decizie*):

a) conform procesului-verbal al ședinței de judecată, și-a întemeiat concluziile pe probe care nu au fost verificate în ședința de judecată prin citirea lor și nu au fost consemnate în respectivul proces-verbal, cum ar fi probele scrise de la f.d. 31, 22-46 v. 3, 55 v. 2;

b) a ignorat ordonanța adjunctului procurorului de Telenești, din 04.02.2011, privind pornirea procesului contravențional față de Caziuc V. pentru faptul că la 18.11.2010, orele 21.00, în preajma propriului magazin, i-a aplicat câteva lovituri lui Varvarici Igor, cauzându-i leziuni corporale sub formă de traumatism cranio-cerebral acut, închis, comoție cerebrală, astigmatism post traumatic, contuzie a țesuturilor moi ale capului și a feței, care corespund vătămarilor corporale ușoare cu dereglarea sănătății de scurtă durată. Or. În acțiunile lui Caziuc Vasile nu se conțin semnele infracțiunii prevăzute de art. 287 Cod penal dar cele ale contravenției prevăzute la art. 78 alin. (3) Cod contravențional.

La fel, instanța a sfidat decizia agentului constator din 09.03.2011, prin care Caziuc Vasile a fost sancționat pentru faptele nominalizate supra în baza art. 78 alin. (3) Cod contravențional la amendă în mărime de 50 unități convenționale, adică 1000 lei (v.1 f.d. 50-55).

De asemenea instanța nu a luat în considerare jurisprudența CtEDO, conform cărei, procedura cu sancționarea contravențională echivalează cu procedura penală, (*cauza Ziliberberg vs Moldova*). Art.4 al Protocolului nr.7 CEDO interzice urmărirea penală sau judecarea unei persoane pentru o a doua „infracțiune” în măsura în care aceasta are la origine fapte identice sau fapte care sunt în mod substanțial aceleași. Într-o astfel de situație, urmează de apreciat faptele care constituie un ansamblu de circumstanțe concrete, care implică același inculpat, și care sunt indisolubil legale între ele în timp și în spațiu, a căror existență trebuie să fie demonstrată, în scopul de a se putea iniția urmărirea penală ori spre a se ajunge la o condamnare a autorului acestora (*cauza Zolotuhin vs Rusia*).

Prin urmare, actele procurorului și agentului constator enunțate supra echivalează cu hotărâri a organului de urmărire penală de încetare a urmăririi penale asupra aceleiași persoane pentru aceeași faptă, care, fiind definitive și obligatorii, generează adoptarea unei sentințe de încetare a procesului penal ulterior.

În această consecutivitate, se reține că instanța de apel, a constatat neclar și divergent că: ***„Inculpatul Caziuc V., în rezultatul unei înțelegeri prealabile, împreună cu Poperecinți A. și alte două persoane necunoscute, din intenții huliganice, a întreprins mai multe încercări de a-l lovi pe Varvarici I., iar Poperecinți A. a aplicat violență fizică față de Varvarici I., aplicându-i câteva lovituri cu pumnul peste față, cauzându-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 62D din 07.04.2011, leziuni corporale ușoare..., ei au comis huliganismul, acțiuni comise de două sau mai multe persoane..., în învinuirea adusă, lui Caziuc V. nu i se incriminează aplicarea violenței fizice față de Varvarici I..., Poperecinți A. l-a lovit pe Varvarici I., iar acțiunile acestuia au fost susținute de Caziuc V..., inculpații au încălcat regulile de comportament, care s-au manifestat prin acte de violență în privința părților vătămate, cu cauzarea vătămarilor corporale ușoare și respectiv, dureri fizice, acestea urmând a fi calificate ca o infracțiune”***.

Or, în cazul în care instanța de apel a constatat și că inculpații au comis împreună actul de huliganism incriminat prin rechizitoriu, iar circumstanțele concrete ale învinuirii formulate lui Caziuc Vasile sunt indisolubil legale între ele în timp și în spațiu cu cele pentru care el anterior a fost deja sancționat, este prezentă supunerea lui ilegală de două ori urmăririi penale și pedepsei penale pentru una și aceeași faptă.

Mai mult, constatarea că Poperecinți A. l-a lovit pe Varvarici I., cauzându-i leziuni corporale sub formă de traumatism cranio-cerebral acut, închis, comoție cerebrală, astigmatism post traumatic, contuzie a țesuturilor moi ale capului și a feței, care corespund vătămarilor corporale ușoare cu dereglarea sănătății de scurtă durată, contravine constatărilor conținute în ordonanța procurorului și decizia agentului constator nominalizate supra, care sunt definitive și au puterea unui lucru judecat deja.

Circumstanțele expuse atestă în mod lucid că ambele instanțe nu au judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, că motivarea soluției contrazice dispozitivul sentinței, și că recursul ordinar este întemeiat.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală instanța de recurs casează total hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanțele de fond și de apel, constituie erori de drept prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursului declarat, casării totale a deciziei contestate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, în raport cu normele de drept enunțate și jurisprudența națională și a CtEDO, reiterate în prezenta decizie, cu învinuirea formulată inculpaților prin rechizitoriu și faptele deja judecate prin ordonanța adjunctului procurorului de Telenești, din 04.02.2011 și decizia agentului constator din 09.03.2011, să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de avocatul Nicolae Guminiuk, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 septembrie 2015, în privința inculpaților Poperecinii Alexandru Nicolae și Caziuc Vasile Dumitru, și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunțată integral la 26 aprilie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco

Liliana Catan

Ion Guzun